

Měla žena muža,
on se schořa bál,
po štyry neděle
doma nelíhal.

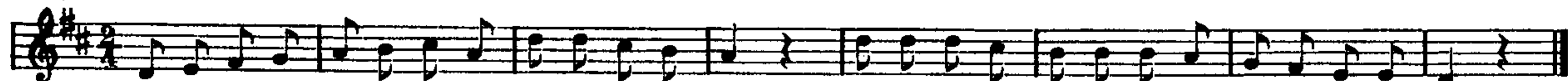
O, ty milá ženo,
přijde-li ten schoř,
já tě pěkně prosím,
do pytla mně vlož.

Ach, má milá ženo,
pytel díravý,
a když ten schoř přijde,
hned mě uvidí.

To ti, milý muži,
to ti dokážu,
mám tam staró cíchu,
tu ti rozpáru.

Mám tam staró cíchu,
tu ti rozpáru,
potom tě, mužičku,
do ní zavážu.

1949.

Ne-ber-te si, ka-ma-rá-dky, mu-ža ma-lý - ho; ne-bo von se v no-ci bo - jí scho-řa če-rný - ho.

Neberte si, kamarádky,
muža malýho,
nebo von se v noci bojí
schořa černýho.

Černý schoř prý dycky skáče
za lomenicó
a muž strachem sedávává
večír za pecó.

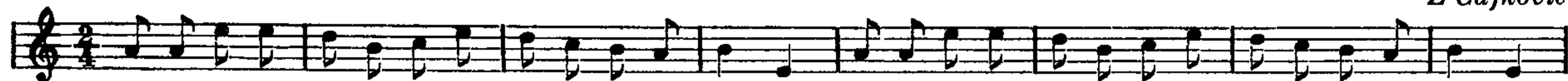
Zašiju si já do měcha,
a dám já pod hnůj;
odpočívě, můj možíčko,
schořa se nebůj.

Mám já muža maličkýho,
schořa se bojí,
a dycky doma pro schořa
v kótě si stojí.

Nechce mně chodit na hůru
pro seno koňům,
ach, co si já s ním mám počat,
Pane Bože můj?

1950.

Z Čajkovic

Ne-ber so-bě, můj sy-nečku, pro pe-ní-ze ba - bu, kde s ňú půjdeš, šo-ha - jí-čku, pro ve - li - kú haň - bu?

Dru-hý pů-jde s mla-dú, ty se sta-rú ba - bú, u - dě - láš si, můj sy-ne-čku, me - zi li-dma han - bu.

Neber sobě, můj synečku,
pro peníze babu,
kde s ňú půjdeš, šohajíčku,
pro velikú haňbu?
Druhý půjde s mladú,
ty se starú babú,

uděláš si, můj synečku,
mezi lidma haňbu.

Dy s ňú půjdeš do hospody,
dáš si v tancu hráti,
stará baba už u dveří

bude ti mrmlati:
Pod, márníče, dom spat,
zanech mladých děvčat,
šaks mě viděl, starú babu,
měl jsi si mě nebrat.

1951.

Z Píště

Ně tak jsi mi pi - skal, dys mi ru - čku sci - skal, a pra-vils mi: Švar-nas je; a te-raz mě

pe - reš, me sr-de - čko de - reš a pra-viš mi: Špat-nas je.

Ně tak jsi mi pískal,
dys mi ručku sciskal,
a pravils mi: Švarnas je!
A teraz mě pereš,
me srdečko dereš

a praviš mi: Špatnas je.

Vybil jsi mně zuby
z moji sličné huby
a praviš mi: Staras jest.

Vybod jsi mi oči
na lůžčku v noci
a praviš mi: Slepas jest.